

Умниятъ овчарь.

Народна приказка.

Единъ царь отишелъ на гости въ единъ монастырь. Егуменътъ на монастыра го посрѣщналъ царски. Сложилъ предъ него сребърна софра, царски гостби въ сребърни блюда и хубави вина въ златни чаши. Царьтъ билъ нѣщо недоволенъ и за да помжчи егумена му рекълъ:

— Я ми кажи, отче егумене, какъ мога за 24 часа да обиколя земята; що мисля сега и колко пари струвамъ?

Егуменътъ се уплашилъ. Той не знаелъ що да отговори и се примолилъ:

Дай ми царю, една година време да си помисля!

— Добре, — рекълъ царьтъ. — Но ако до година не знаешъ да ми отговоришъ, ще ти отрѣжа главата.

Царьтъ си отишелъ. Минала се годината и наближавало времето царьтъ да дойде.

Единъ день монастырскиятъ овчарь слѣзналъ отъ гората да си вземе хлѣбъ. Егуменътъ, като го видѣлъ, започналъ да се кара и да му вика:

Махни се отъ очитѣ ми! Менъ ми се е главата запалила и не зная кжде ходя, живота си изгубвамъ, а ти хлѣбъ ми искашъ!